

Elżbieta Sarnowska-Temeriusz

"Badania naukowe literatury staropolskiej w powojennym dwudziestopięcioleciu", Czesław Hernas, "Acta Universitatis Wratislaviensis", T. 14 (1972) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 16/47, 176

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(II) HERNAS Czesław: Badania naukowe literatury staropolskiej w powojennym dwudziestopięcioleciu. "Acta Universitatis Wratislaviensis N^o 177. Prace Literackie". XIV. Wrocław 1972, s. 5-22.

Syntetyczna charakterystyka zakresu badań oraz dorobku naukowego w dziedzinie staropolszczyzny, wzbogacona o pewne postulaty badawcze. Autor omawia kolejno rezultaty poznawcze uzyskane na drodze penetracji terenów pogranicznych (zarówno w sensie pogranicza literatury, jak też pogranicza językowego, a także obszaru twórczości ludowej). Przedmiotem jego uwagi staje się następnie warsztat współczesnego badacza literatury staropolskiej i jego osiągnięcia w zakresie bibliografii, edytorstwa i monografistyki (co najmniej trójkierunkowej, a więc poświęconej autorom, gatunkom; problemom). Rozważania zamyka prezentacja dyskusji nad epokami, sporów o granicę między renesansem a barokiem oraz prób syntezy w sferze literatury i kultury staropolskiej.

BP/47/55

E.S.-T.

(II) GŁOMBIEWSKA Zofia: Inspiracje propercjańskie w elegiach Jana Kochanowskiego. "Pamiętnik Literacki" R. 63: 1972 z. 3 s. 5-28.

Rozprawa o charakterze historycznoliterackim, poświęcona problemom twórczości łacińskiej Jana Kochanowskiego, a w szczególności jego utworom elegijnym. Tematem analizowanym i rozważanym szczegółowo przez autorkę są wzory i inspiracje elegijne, na których opierał się Kochanowski w swojej twórczości oryginalnej. Z trzech poetów uznanych powszechnie za mistrzów Jana z Czarnolasu na polu twórczości elegijnej: Tibullusa, Gallusa i Propercjusza - ten ostatni, zdaniem autorki, wywarł na niego wpływ największy. Na poparcie swojej tezy autorka przytacza liczne dowody filologiczne i artystyczne (odnoszące się m.in. do sposobów portretowania bohaterki elegii obu poetów: "Cynthii" Propercjusza i "Lidii" Kochanowskiego).

BP/47/56

3.Sz.